

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTIĶĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 60 (5599)

Otdien, 1987. gada 19. maijā

Maksā 3 kap.

Pārskats

par lauku darbiem
rajona saimniecībās
līdz š. g. 18. maijam
(procentos)
(pēc RARA dispečerdienešu ziņām)

Saimniecība	Iesēts vasarāju	Iesēts graudaugu	Iestādīti kartupeļi	Iesēts linu
«Krasnij Oktjabrj»	100	100	100	100
Dzeržinska	100	100	—	100
Raiņa	98	100	80	92
M. Gorkija	96	100	100	100
K. Marksa	95	100	65	100
«Sarkanā ausma»	94	100	55	x
Suvorova	93	100	10	81
«Nākotne»	91	100	60	73
Škalna	89	102	13	59
ušonas p. s.	89	93	50	x
«Vārkava»	88	100	67	62
«Sļūkains»	88	92	42	71
Lenina	86	100	100	100
«Dubna»	86	100	50	100
Kirova	85	100	92	80
Aglonas p. s.	83	95	87	x
Rudzātu p. s.	82	86	50	x
«Rīts»	81	93	34	x
«Zelta vārpa»	81	82	83	x
«Dzintars»	76	86	10	40
RAJONA	89	96	65	81

PIEZĪME: «x» — nav plāna,
«—» — nav ziņu.

Finiša taisnē

Sopavasara laika apstākļi nqlutināja, taču Ļeņina kolhozā prata sējas darbus organizēt raiti un efektīvi. Un, lūk, sekmīgi pabeigta graudaugu masveida sēja, kartupeļu stādīšana.

ATELĀ: mehanizators GEORGIJS PASKOVS (no kreisās) kopā ar šoferi PJOTRU PETROVU vērtē kartupeļu sēklas materiālu. Vai tas atbilst visām prasībām? Jāpaskaidro, ka G. Paškovs saimniecības pirmajā ražošanas iecirknī ne tikai strādā, bet veic arī tautas kontroliera jo atbildīgos pienākumus. Taču šāda uzmanība darbu netraucēja — dienas izstrādes normas tika pārsniegtas.

J. SILICKA teksts un foto

AGRORŪPNIECISKAIS KOMPLEKSS: RAZA-87

Priekšsēdētāja pirmais pavasaris...

Jā, priekšsēdētāja krēslā Staņislavam Malnačam šis ir pirmais pavasaris. Pirmā sēja, pirmā atbildība par cilvēkiem, zemi, nākamo ražu, arī pirmās sīkās nepatīkšanas un neveiksmes. Tāda ir dzīve. Taču optimismu kolhoza «Dzintars» jaunais saimnieks, šķiet, nezaudē. Darba pietiek divpadsmit stundām dienā un vēl pāri paliek. Bet tā pēc jau nevajag drūmu vaiņu staigāt. Ar smagu pušanu un stenēšanu, kā saka, slapjos laukus neizžāvēsi.

Kad citi rajona kolhozi un padomju saimniecības jau pilnā sparā gatavoja augsni un apsēja pirmos hektārus, «Dzintarā» uz tūriem tādās ūdens lāmas, ka val visas debesīs atspoguļojās. Tā jau ierasta lieta — pavasaros un rudenos pa dubļiem mīcīties.

Bet labāk dosim vārdu pašam priekšsēdētājam. Lai pastāsta par saimniecības lauku pavasara darbiem, lai dalās spriedumos par šodienu un rītdienu:

— Sēju varējām uzsākt piecas dienas vai pat nedēļu vēlāk nekā vairums saimniecību — tikai 2. maijā. Pēc grafika paredzēts, ka triju nedēļu laikā ir jātiek galā ar visiem darbiem. Ne jau šogad vien esam atpalicējos. Tā ik pavasarī — pēdējie sākam, pēdējie beidzam... Nav patīkami, bet ko lai dara?

Lūk, uzskatāms piemērs. 12. maijā beidzot sākām linus sēt. Atradām lauku, kur daudz maz sauss. Tūruma kopējā platība apmēram četrdesmit hektāri, taču apsēt varējām tikai trīsdesmit. Pārējais — dubļu un ūdens klājiens. Taču pats bēdīgākais ir tas, ka turpat blakus ūdens lāmām rēgojas meliorācijas kontrolakas. Protams, saimniecībā vajadzīgs pastāvīgs meliorators. Pagaidām amatu apvienošanās kārtībā melioratora uzdevumus izpilda mežsargs.

Kaut arī viegli neklājas, ar dienas uzdevumiem tiekam galā, tas ir, apšējam astoņdesmit hektārus. Tomēr vai ik dienas atskan

kāds telefona zvans no centra ar norādījumiem vai steidzinājumiem: sak, ko jūs tur kavējaties, visu rajonu bremzējat... Bet cilvēki taču strādā, šopavasara cenšas īpaši. Vai tādēļ viņi būtu rājami?

Mūsu saimniecība specializējas linkopībā. Šogad pēc plāna jāapsēj 220 hektārus lielas platības. Abos iecirkņos linus sēj mehanizatori, kuri, var teikt, specializējušies linu audzēšanā. Pagājušajā gadā augkopība kopumā un tajā skaitā arī linkopība kolhozam radīja zaudējumus. Skaidri zināms, ka arī šoruden pašu spēkiem vien galā netiks. Sistēma «lauks — rūpnīca» ir reāla tikai tad, ja labi laika apstākļi turās ilgstoši. Pie mums taču biežāk ir lietūs nekā saule. Tāpēc līdz rudenim centīsimies sakārtot visus šķūņus, salabot jumbus. Tad izaudzētais nebalos zem kļajās debess, varēs šķīrot un pamazām vien gādāt uz fabriku. Un linšķiedras nodošanas plāns valstij nav nemaz tik liels un neregāls.

Aprīļa beigās pavisam nopietni ķērāmies pie organiskā mēslojuma izvešanas. Un izrādījās, ka tūri labi tiekam galā arī bez «Agrokīmijas» palīdzības. Mums līdz maija vidum bija jāiesēj visas lopbarības bietes. Bet «Agrokīmija» solīja brīvdienas mēsu vešanai uz šiem laukiem tikai 18. maijā. Mazs labums no tādiem pagājiem. Lūk, secinājums: ja ir pareiza darba organizācija, nekādi palīgspēki kūtsmēslu vešanai un iestrādē nav vajadzīgi. Paši diemžēl izvedām 500 un pat 700 tonnas. Starp citu, tieši lopbarības biešu audzēšana šogad būs viens no mūsu galvenajiem uzdevumiem. Slēdzam individuālo lēmumus, aicināsim palīdzēt talciniekus. Pēc plāna saimniecībā jāaudzē bietes 50 hektāru platībā. Pat tāda rādījumā, ja vidējā raža ir 450 centneri no hektāra, kopievākums ir nepietiekams. Tāpēc papildus noteiktajam sēsīm vēl divdesmit hektārus.

Kolhozā strādāju no 1984. gada pavasara. Gan pats esmu ievērojais, gan kolēžu runās klausāmiešis esmu pamanījies, ka kaut kas nav kārtībā ar tehniku. Kaut vai kāpurķēžu traktori — vienā iecirknī deviņi, otrā septiņi. No tiem viens pagaidām nav lietojams — remontam detaļu trūkst. Tikai divi T-75 ir jauni, pārējie — pēc kapitālā remonta. Ko tas nozīmē, manuprāt, zina visi — vari būt drošs, ka tuvākajā laikā atkal plīs un lūzis. Taču zinātajai stāsta, ka kādreiz (pirms apvienošanas) mazaizā «Dzintarā» bijuši pat divdesmit septiņi kāpurķēžu traktori... Vesela bagātība mūsu slapjajos tūrumos, kad ritenīnēki pāris reizes dienā no dūkstīm ārā keksējami.

Arī mehanizatoru kadru nav pietiekami. Divas vai trīs tehniķus vienības uz cilvēku. Sezonaš darbos palīdz šoferi, citi speciālisti. Tā nav izeja. Noregulējums meklējams kādas palīg-ražošanas nozares attīstīšanā.

Paskaidrošu sīkāk. Pāris gadus, kamēr «Dzintarā» biju komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs, vismaz desmit pušis aizgāja projām. Uz pilsētām, uz citām saimniecībām. Bet vispirms aizgāja meitas. Un — ko lai viņas te sadarītu? Interesanta darba nav, ar dzīvošanu grūti, ar kultūru un atpūtu arī visai sarežģīti. Tagad visiem speciālistiem jādomā, kā stāvokli labot.

Tā nu iznāk, ka sešpadsmit gadus no savas dzīves esmu mācīties. Izrādās, ka vismaz tikpat ilgi nāksies mācīties vēl, jo pats sev atklāju, ka nezinu te šo, te to. Speciālisti strādā, bet man pašam visu grības un arī vajag saprast. Ar tautas gudrību, ka kartupeli stādāmi abeļu ziedēšanas laikā, ir par maz.

Apmēram tā par savu pirmo pavasari priekšsēdētāja postenī stāstīja Staņislavs Malnačs. Vai optimisms nepazudis, vai cerētājs izdosies, to rādīs laiks. Bet pagaidām — nokūp putekli, un priekšsēdētājs jau gabalā.

L. STRODE

SODIEN — VISSAVIENĪBAS V. I. ĻEŅINA PIONIERU ORGANIZĀCIJAS NODIBINĀŠANAS DIENA

Vairot labos veikumus

Mūsu Dzimtenē jau 65 gadus deg pionieru ugunsķuru un sarkano kaklētu liesmas, skan taurē un rīb bungas, aicinot jaunos ļeņiniešus organizēties darbam, mācībām, cīņai.

Pirmās pionieru ugunsķuru liesmiņas iededza jaunie maskavieši 1922. gadā. Sarkanās Presnes rajonā 16. tipogrāfijas komjaunieši 13. februārī noorganizēja pulciņa sanākumi, kurā piedalījās 52 pionieri. Pulciņa biedri palīdzēja strādniekiem iemācīties lasīt un rakstīt, vāca līdzekļus palīdzības fondā ārzemju strādniekiem — brīvības cīņai, kas bija ieslodzīti cietumos, piedalījās mākslinieciskajā pašdarbībā, uzstājās strādnieku sapulcēs un mītiņos, rīkoja atpūtas vakarus, svētkus, sporta sacensības un citus pasākumus.

Pionieru pulciņi komjauniešu vadībā veidojās cits pēc cita vecāku darba vietās. Pirmie pionieru pulciņi savu organizētību un izaugsmi parādīja 1922. gada Pirmā Maija svētku demonstrācijā Maskavā. 7. maijā pionieru pulciņi organizēja pirmos ugunsķuru svētkus Sokoļņiku parkā.

1922. gada 19. maijā Viskrievas komjaunatnes II konference izskatīja pionieru kustības jautājumu. Konferencē dalībnieki pieņēma lēmumu izplatīt Maskavas komjauniešu pieredzi pionieru pulciņu organizēšanā visā Padomju zemē. Šī diena kļuva par pionieru organizācijas dzimšanas dienu. Drīz vien pulciņi radās Sibīrijā un Urālos, Krimā un Kaukāzā. 1922. gada oktobrī organizācijā jau bija 4000 bērnu.

1924. gada janvārā sēru dienas pionieru organizācija saņēma Vladimira Iljiča Ļeņina vārdu. 23. maijā jauno ļeņiniešu pārstāvi pulcēja Sarkanajā laukumā, kur deva zvērestu būt uztiestiem Ļeņina novēlējumiem.

Visi turpmākie gadi apliecināja, ka ikviens nākamā pionieru paaudzē palika uzticīga priekštecju zvērestam un svinīgajam solījumam. To pierādīja grūtie divdesmitie un trīsdesmitie gadi, kad vēsturē ierakstīja jauno varonu vārdus. Par to liecina Lielā Tēvijas kara laika pionieru darbība un varonība.

Katrs gads, katra paaudze ar jaunām ierosmēm, jauniem sasniegumiem ir papildinājusi iepriekšējo paaudžu darbu. Pionieru organizācijas 65 gadu vēsture — tā ir daudz pionieru paaudžu dzīve, mācības, darbs, cīņa pret Dzimtenes ienaidniekiem, par mūsu zemes labāku rītdienu, tā ir daļa no visas mūsu Dzimtenes vēstures.

Šogad kad Oktobra uzvarai aprīt 70. gadskārta, pionieru

organizācijas sākuma svētki ie-gūst īpašu skāņējumu.

Pionieri, ieklausieties dzirdīgāk vēsturē! Jums atklāsies pirmo pionieru darbs un dzīve, viņu cīņa un likteņi, gūstiet skaidrāku priekšstatu par savas organizācijas notietu cju. Aterieties komunistus, komjauniešus un pionierus — cīnītājus par Dzimtenes brīvību un uzplaukumu, organizēties tikšanās ar tiem, kas pirmie nodeva pioniera svinīgo solījumu, ar šī darba organizatoriem komunistiem un komjauniešiem. Mācieties vēsturi, mācieties saskatīt šodienas sākotnes pamatus un to licējus!

Mūsu rajonā 1940. gadā — padomju varas atjaunošanas gadā, republikas pionieru organizācijas dzimšanas gadā — pirmie svinīgo solījumu nodeva un sarkano kaklētu uzseja Zinaida Ivanova Riebiņos, Veronika Vovere Galēnos, Miramija Loginova, Anna Sondore Preiļos, Jānis Gurgons, Veronika Džeriņa Aizkalnē, Gaida Zieda, Anna Cesalonika Līvānos, Jānis Indrikovs, Jevģēnija Ruskule Aglonā un daudzi citi, kuri vēlējas aktīvi piedalīties skolas sabiedriskās dzīves organizēšanā, iegūt vairāk zināšanu, palīdzēt saviem biedriem izprast politiskus notikumus. Daudzi bijušie pionieri — Veronika Vovere, Anna Pabērza, Jānina Saliete, Bronislava Skapare, Miramija Loginova, Mudrīte Lozda, Digna Prodniece, Aija Grugule kļuva par prasmiņiem pionieru, darba organizatoriem un pedagogiem.

Ar cietņu un pateicību atceramies pirmos pionieru darba organizatorus: Vladislavu Cakšu Līvānos, Nadeždu Tihoimirovu Preiļos, Pēteri Brūveri Rudzētos, Solomeju Silu Galēnos, Adolfu Šimanoviču Vanagos, Staņislavu Valko Gailišos, Grigoriju Šatilovu Aglonā.

Paaudzē nomaina paaudzi, un katra pionieru organizācijas vēstures grāmatā ieraksta savas lappuses. Ar panākumiem mācībās un darbā sagaida savas organizācijas 65. gadskārta mūsu rajona šodienas pionieri. Savākti 24 505 kilogrami makulatūras, 42 360 kilogrami metāllūznu, iestādītas jaunas mežu joslas. 3 451 rublis ieskaitīts Miera fondā. Ir pašķirtas vēl nezināmas vēstures lappuses, atrasti jauni draugi.

Nobeidzot Vissavienības jauno ļeņiniešu maršu «Ejam revolūcionāru solī» un sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu, lai liela darba rosme un svētku prieks valda katrā posmā, pulciņā un vienībā!

I. TIMOSENKO,
rajona pionieru nama metodīķe

Pēc kritikas

„Bumeranga efekts“

Kritiskais materiāls «Bumeranga efekts» izskatīts sēdē, kurā piedalījās mūsu apvienības atbildīgie darbinieki. Veikti konkrēti pasākumi — salabots žogs; uz-

stādīti papildus prožektorī; materiālās vērtības novietotas atbilstoši prasībām; ārpusresoru aparāžu telpā ierīkots centrālāp- kures sistēma.

Sildāmierīces pašlaik (atbilstoši normām) ir pietiekamā daudzumā. Sargiem papildus izsniegts elektriskais kamins.

S. NESTERENOKS,

«Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieks

RAJONA FERMU DARBINIEKU VEIKUMS 1987. GADA ČETROS MĒNEŠOS

Pārskats

par piena iepirkuma valsts plāna

izpildi 1987. gadā

(procentos pēc VSRISN ziņām)

Saimniecība	Pusgada plāna izpilde	Salīdzinot ar šāda perioda 1986. g. no ledzīvotājiem iepirkto	
		Ieskaļtot	neieskaļtot
Lenina	62	107	106
«Sarkanā ausma»	55	94	91
Dzeržinska	56	105	102
«Vārkava»	52	98	96
«Dubna»	47	84	80
K. Marksa	58	108	107
«Krasnij Oktjabrj»	66	102	102
Suvarova	59	102	100,9
Raiņa	60	112	117
«Nākotne»	57	90	89
«Zelta vārpa»	56	98	97
«Rīts»	57	103	115
Oškalna	50	86	85
«Dzintars»	58	106	106
Kirova	56	98	99,4
M. Gorkija	53	83	82
«Sļukalns»	57	102	103
Aglonas p. s.	53	103	103
Rudzātu p. s.	57	106	105
Rušonas p. s.	54	95	95
RAJONA	57	98	98

Pārskats

par lopu un putnu iepirkuma valsts plāna izpildi 1987. gadā (procentos pēc VSRISN ziņām)

Saimniecība	Pusgada plāna izpilde	Salīdz. ar šo laiku 1986. g. no ledzīv. iepirkto	
		Ieskaļtot	neieskaļtot
Lenina	77	100,04	100,6
«Sarkanā ausma»	82	105	104
Dzeržinska	63	101	93
«Vārkava»	57	93	91
«Dubna»	91	124	129
K. Marksa	67	99,4	101
«Krasnij Oktjabrj»	70	105	106
Suvarova	62	85	83
Raiņa	76	121	128
«Nākotne»	71	117	115
«Zelta vārpa»	79	107	109
«Rīts»	78	122	148
Oškalna	74	104	102
«Dzintars»	66	106	107
Kirova	70	87	88
M. Gorkija	58	62	62
«Sļukalns»	72	137	131
Aglonas p. s.	66	97	97
Rudzātu p. s.	100,9	123	126
Rušonas p. s.	52	80	81
RAJONA	71	102	102

Pārskats

par lopkopības produkcijas iepirkšanu no ledzīvotājiem pēc līgumēm (pēc VSRISN ziņām)

Rajona ciemi	Iepirkts 1987. gada janvārī — aprīlī (cent)		Salīdzinot ar šo periodu 1986. gadā (procentos)		Liellopu vidējais svars (kg)	
	piens	gala	piens	gala	liellopi (ieskaļtot jaunlopus un teļus)	jaunlopi
Aglonas	1716	266	102	88	441	409
Alskalnes	1045	48	92	41	471	454
Vārkavas	1059	146	104	118	462	427
Galēnu	1218	155	90	89	440	386
Jersikas	1789	182	76	43	410	354
Pelēču	1086	222	113	87	456	402
Preiļu	998	179	109	93	411	377
Rauniņu	1212	193	94	161	443	420
Riebiņu	1694	103	102	53	409	339
Rožkalnu	1196	221	112	103	503	442
Rožupes	2745	297	91	121	429	391
Rudzātu	1724	170	110	79	430	417
Rušonas	1997	277	96	73	427	395
Saunas	1727	287	116	173	445	401
Silajānu	969	150	108	125	439	415
Stabulnieku	1231	193	90	71	457	380
Turku	2067	217	99,9	90	417	376
Upenieku	1527	155	101	2,5x	452	417
Upmalas	1234	187	104	79	434	406
RAJONA	28234	3692	99	90	438	397

Uzmanību: pieredze!

Kāreperes meža izmēģinājumu stacijas kolektīvs pirmais Igaunijā rūpnieciskos apmēros sācis audzēt muskuspīles.

Mēs nolēmām ķerties pie perspektīvā un vajadzīgā darba — muskuspīļu audzēšanas, — stāsta izmēģinājumu stacijas vadītājs I. Kaupo. — Atšķirībā no parastajām mājās un meža pilēm muskuspīles ļoti ātri pieņemamas svarā: 70 līdz 90 dienās pīļtēviņi sasniedz 5 kilogramus, mātītes ir pusotras reizes mazākas, taču aug tikpat ātri un ir tikpat veļvēlīgā. Pārošanās laikā pīļtēviņi no īpašiem dziedzeriem izdala smaržvielu — muskusu. No tās arī radies nosaukums. So putnu gaļa augstu kotējas pasaules tirgū. Tai ir raksturīgs smalks aromāts, tā ir barojoša, satur daudz cilvēka organismam derīgu vielu un — tas ir pats galvenais — nav trekna. Garšas ziņā tā atgādina zoss gaļu, taču ir daudz maigāka.

Sākumā izmēģinājumu stacija iegādājās 60 muskuspīļu mātītes un 20 tēviņus. Pēc diviem gadiem no izaugušās saines jau ieguva 15,7 tūkstošus olu. Zinātniskā literatūra, Baltkrievijas kolēģu pieredze un eksperimenti palīdzēja izvēlēties vispiemērotākos turēšanas un barošanas režīmus. Ziemā un pavasarī putni dzīvo fermā, bet no dešanas perioda beigām līdzdīka aizsūtīšanai — ārpus tās. Lai izaudzētu

pieaugušu pīli, ir vajadzīgi aptuveni desmit kilogrami kombinētās barības un, protams, dažādas pievevas, arī kaulu milti.

Visvairāk eksperimentu prasīja inkubācijas režīms, kas sākumā bija sevišķi «nepadevīgs». Taču pacietība un ticība panākumiem palīdzēja atrast optimālo variantu. No 10 inkubācijas dienas olas 45 minūtes atdesē, bet no 27. dienas — 60 minūtes atdesē un aplsaka.

No katrām desmit olām mēs esam iemācījušies iegūt 7 — 8 pīļēnus, — stāsta stacijas galvenais medniecības speciālists biologs R. Vihts, kas jau pašā sākumā šo darbu ņēma savā pārziņā. — Bet agrāk izšķīlās tikai divi trīs pūkainie kamoliņi. Progress ir acīm redzams. Aizvadītajā gadā inkubatoros «Universal-55» mēs ieguvām aptuveni trīs tūkstošus pīļēnu.

Tagad fermā, kuras celtniecība un iekārtošana izmaksāja 120 tūkstošus rubļu, vienlaicīgi var turēt 1200 pieaugušu muskuspīļu. Oficiālu datu par jaunās ražotnes rentabilitāti pagaidām nav, jo eksperimentālais posms vēl nav beidzies. Turklāt līdz šim stacija augstvērtīgo gaļu pārdeva par līgumcenu — 2 rubļiem 50 kapeikām kilogramā. Pastāvīgās cenas, kas patlaban tiek apstiprinātas, būs augstākas — no trim līdz četriem rubļiem.

Cilvēks un viņa darbs

Zirgi — lielā mīlestība

1942. gadā Altaja novadā Barnaulas pilsētā Nikolajs Dvorcovs uzsāka savas karavīra gaitas. Piedalījās Maskavas aizstāvēšanā, cīnījās ar ienaidnieku, kamēr kara ceļi atveda līdz mūsu republikai — līdz Daugavpilij. Gūti četri ievainojumi, saņemts pirmās pakāpes Tēvijas Kara ordenis un vairākas medaļas.

Pēc smago ievainojumu sadziedēšanas Nikolajs Dvorcovs aktīvajā karadienestā vairs neatgriezās. 1945. gadā viņu nozīmēja par Kapiņu astoņgadīgās skolas militārās apmācības skolotāju. Te, Kapiņos, ar ļaudīm iepazīs, te iedzīvojas, apprecējas. Kopš nelielā skolīna likvidēta, bijušais karavīrs strādā Aglonas padomju saimniecībā.

Nikolaja Dvorcova lielā mīlestība ir zirgi. visi brīvie brīži tiek veltīti jaunzirgu iebraukšanai un sagatavošanai darbam. Un tā — jau

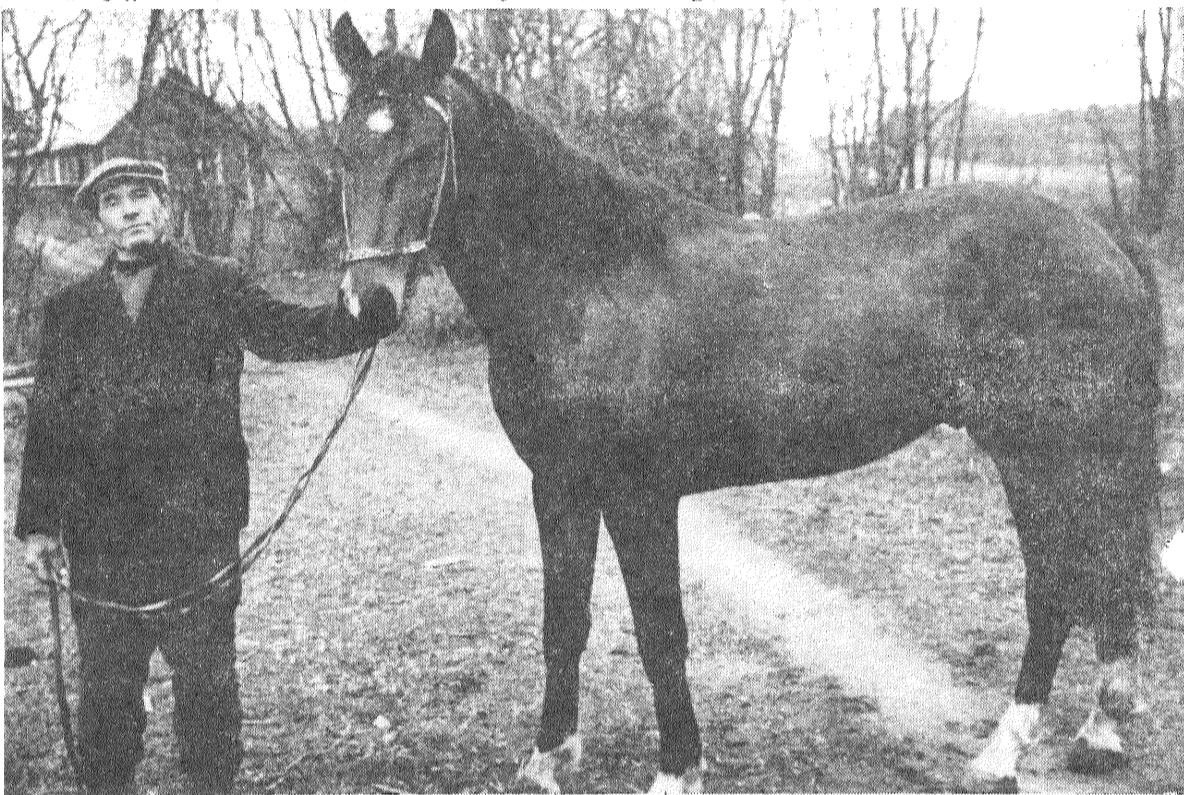
vairāk nekā divdesmit gadus. Šajā laikā, kā saka, amatā iemācīti trīsdesmit jaunzirgi.

Katram bēritim vajadzīga individuāla pieeja, stāsta Nikolajs, jo katram lopinam savs raksturs. Tāpēc reizēm ir pagrūti. Pašam vairs nav jaunības gadi, arī spēka tā pamazāk. Ja gadās kāds nīkīgāks un nepaklausīgs zirdziņš, Dvorcovs aicina palīgos Ivanu Makrjakovu vai Jāni Bernānu.

Darbam sagatavotie jaunzirgi strādā lopkopības fermās, laukkopības brigādēs, piemājas dārziņos. «Kārtīgs darba zirgs ir vairāk vērts nekā slikts traktors», smejas Nikolajs Dvorcovs. Un šajos vārdos ir liela daļa taisnības.

P. VAIVODS,

Aglonas padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs

ATEĻĀ: N. Dvorcovs ar vīnu no saviem skaistulītiem.

J. SILICKA foto

PA PUBLICĒTO MATERIĀLU PEDĀM

„Kad pavājinās kontrole“

Ar šādu virsrakstu laikraksta «Lenina Karogs» šī gada 4. aprīļa numurā bija lasāma kritika par M. Gorkija kolhoza komunistu nepietiekamu darbu lopkopības nozares attīstīšanā.

Kolhoza valdes priekšsēdētāja J. STIKĀNE un saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs P. PUDULS redakcijai ziņo, ka raksts izskatīts kolhoza partijas pirmorganizācijas biroja. Secinājums — partijas pirmorga-

nizācijas birojs nebija pietiekami principiāls, lai likvidētu piena ražošanā radušos atpalcību un pīļnīgi realizētu partijas pirmorganizācijas sapulcē pieņemtos lēmumus. Komunisti pieņēmuši lēmumu turpmāk ļoti stingri sekot lopkopības galveno speciālistu darbam.

Kompleksā «Indāni» notekūdeņu aka tiek regulāri izsūknēta, nekāda apūļošana nenotiek. Sovasar kompleksā «Indāni» iepļā-

nots remonts — atjaunos jūma segumu un dzīvnieku pastaigu laukumu.

Kolhozā izstrādāts plāns ganāmpulka atjaunināšanai. Regulāri notiek lopu apsekošana. Ar leikozī slimās govīs tūlīt «atšķir»

Izstrādāts konkrētu pasākumu plāns piena produkcijas ražošanas palielināšanai. Šī uzdevuma izpildī nēmitīgi kontrolē saimniecības partijas pirmorganizācija.

Muskuspīles saņem barību.

Paipalu olas ir gan delikatese, gan vērtīga bioloģiskās rūpniecības izejviela.

LATINFORM

Pārdomas pēc kādas sanāksmes

Mūsu dārgie vecīši...

Anna Solovjova rāmais balss plūdoms kļuva saspriegtāks, un likās, tūlīt tas pārtrūks pavisam... Viņa bija sākusī stāstīt par divām vecenītēm, par kurām uzzinājusi pavisam nesen. Vienu no viņām slimība piesaistījusi pie gultas, un otra (cik nu tas ir šis večiņš spēkos, jo aiz muguras jau astotais gadu desmiti) kopj šo nevarīgo vājinieci. Dzīvotājs bez jebkādam labierīcībām, taču pilsētas izpildkomiteja atteikusi piešķirt vecenitēm labāku mītni — šak, neesot pierakstītas rindā. Un tā slimnieceļi jau ilgu laiku mazgāšanas procedūru aizstāj vienkārša norīvēšanās ar dvieli...

Sākotnēji pieklususi auditorija kļuva trokšņaināka, satrauktāka, daudzi sēdēja noliektām galvām. Grūti noticēt nupat dzirdētajam? Grūti. Abas vecenītes taču ir mūsu sabiedrības locekļi, kļuvušas bezgala vientuļas tieši tādēļ, ka (sauksim lietas to istajos vārdos) mēs esam viņas aizmirsuši.

Vēlāk, jau sapulces noslēgumā, celās kājās arī Līvānu zonālās slimnīcas galvenais ārsts I. Deško. Viņš pastāstīja, ka ik gadus terapijas nodaļā pastāvīgu piekārto atrod vairāki vecāka gadažājuma līvānieši. Laj arī cik liels ierodājā būtu deficīts, medikmentu nav tiesību atteikties palīdzēt šiem cilvēkiem, kuri palikuši vientuļi.

Ne bez iemesla Līvānu pilsētas izpildkomitejā izraisījās sa-

runa par šo tematu. Arī kārtējās partijās sapulces dienas kārtībā tika iekļauti jautājumi par sadzīves un medicīnisko pakalpojumu sniegšanu pensionāriem, kā arī par viņu apgādi ar dzīvokļiem un dažādām precēm. Pilsētā dzīvo vairāk nekā divi tūkstoši pensionāru. Strādā tikai piektā daļa, ir ļoti svarīgi, lai cilvēki, kuri kādreiz (kad to atļāva veselība) ražīgi strādājuši, mūža no vakarē nejustos vientuļi un pamesti.

Pilsētas pensionāru padomes priekšsēdētāja A. Solovjova izsmeloši pastāstīja par veikto darbu. Jāteic, ka pensionāru padomes veikums nav mazs. Tās aktīvi ciemojušies katrā mājā, kur dzīvo pavecāki vientuļi (un ne tikai vientuļi) cilvēki. Liekas, ikviens var iedomāties, cik ļoti vecie laudis priecējas par šādu apciemojumu: viņi labprāt stundām ilgi stāstītu par visu, ko savā mūžā piedzīvojuši. Ja tikai būtu kāds, kurš klausās. Diemžēl visbiežāk šos cilvēkus uzklauka tikai pensionāru padomes locekļi. Līvānu EMBK arodkomitejas priekšsēdētājs P. Vartmīnskijs, kurš arī bija uzaicināts uz sapulci, ne bez rūgtuma atzinās, ka viņš nekad neesot parakstījis nevienu, kaut vai to pašu lētāko, apsveikuma atklātnīti, kura būtu adresēta kādam no kombināta bijušajiem darbiniekiem. Un vai tad pilsētā ir daudz tādu organizāciju, kuras ievēro šo piekārtošanas normu? Pat Līvānu kultūras namā aizmirsis par darba veterānu eksistenci: neviens valrs īsti neatminas, kad šeit noticis pēdējais vecākajai paaudzei rīkots pasākums.

Kurš uzņemties sazāgēt un sakaldīt vientuļam pensionāram malku? Kurš parūpēsies, lai šiem cilvēkiem galdā vienmēr būtu kaut vai pirmās nepieciešamības

pārtikas produkti? Sajā ziņā der pamācīties no blokādiem: pilsētā vēl līdz pat šai dienai atceļas, kā rūpnīcas laudis rūpējās par kādu no saviem veterāniem. Taču problēmu kopumā ar to vien neātrisināt. Acīmredzot izveicīgākiem jābūt mūsu sadzīves un tirdzniecības dienestiem. Vairbūt patiešām ir vērts organizēt atsevišķu pasūtījumu galdu ne tikai kara, bet arī darba veterāniem?

Īpaši risināms jautājums — pensionāru nodrošināšana ar ceļzīmēm uz sanatorijām un atpūtas namiem. Tieši šiem cilvēkiem taču visvairāk jārupējas par savu veselību. Diemžēl rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja I. Mihailova atbilde nebija daudzsoļa. Ceļzīmēs vienmēr ir deficīts. Un pirmām kārtām tas jāpiešķir Lielā Tēvijā kara veterāniem. Tāpēc jo aktuālāka kļūst iedzīvotāju dispensarizācija, un Līvānu mediki šai darbā leģulda ne mazums pūļu. Sapulces dalībnieki ar apmierinājumu atzina, ka šajā ziņā sūdzību no pensionāriem nav bijis: gan iecirkņa ārsts, gan ātrās medicīniskās palīdzības mašīna ierodas tūlīt pēc izsaukuma. Ja nepieciešamas kādas īpašas zāles, pensionāri var griezties to šadale komisijā, kuru vada zonālās slimnīcas galvenā ārsta vietnieks.

Savas runas nobeigumā A. Solovjova izteica atzinumu, kuru atbalstīja visi klātesošie, proti, pilsētas pensionāru noskaņojums ir možs un optimistisks. Un tomēr domās aizvien vēl atgriezies pie tām divām vientuļajām tantiņām, kuras pilsētas pensionāru padomes aktīvisiti «atraduši». Kur gan mēs visi bijām agrāk? Atminā nāk nesen lasītā frāze: par to, cik veselīga ir sabiedrība, spriež arī pēc tā, kādos apstākļos dzīvo tās vecie laudis. Mūsu dārgie vecitēni un vecmāmiņas...

I. KOROLOVA

Jūs mums rakstijāt

Patvaļai ceļš slēgts

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā transporta iecirkņa priekšnieks Z. Ancāns mēdz izmantot dienesta transportu savām vajadzībām — tā īsumā izsakāms galvenais saturs vēstulei, kas redakcijā pienāca no šīs rūpnīcas strādnieka (paraksts nesalāsams). Vēstules autors bija minējīis vairākus faktus. Ar šo korespondenci iepazīstinājam uzņēmuma administrāciju. Kombināta direktors V. VEIDE ziņo redakcijai:

«No redakcijas saņemtās vēstules noraksts apspriests transporta iecirkņa kolektīva sapulcē, kurā piedalījās 42 cilvēki. Vēstulē minētais fakts, ka Z. Ancāns 7. janvārī savām vajadzībām izmantojis automašīnu MAZ, apstiprinājas. Zaudējumus kombinātam viņš atlīdzināja. Kolektīvs viņu brīdināja līdzīgus gadījumus turpmāk nepieļaut.

Autotransporta pakalpojumi vēstulē minētajai dolomitā vēšanai uz mātes mājām katrreiz ir savlaicīgi apmaksāti. Automašīna GAZ tika sasista, dežurējot Līvānu iekšlietu daļā, Z. Ancāns par šo gadījumu ir administratīvi sodīts. Mašīnu viņš izremontēja uz sava rēķina.»

Pārējie vēstulē minētie fakti, kā norāda atbildes autors V. Veide, nav apstiprinājušies.

jumus. Vai viņa bērniem ir paredzēti kādi atvieglojumi, ja tie ir pirmās grupas invalīdi? Savā vēstulē šādu jautājumu uzdod līvāniete Martinova.

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja I. MIHAILOVA atbild:

«Apgādnieka bojā ejas gadījumā, ja mirušais ir bijis personālais pensionārs, personālā pensijā var tikt piešķirta viņa ģimenes locekļiem: bērniem, brāļiem, māsām un mazbērniem, kuri nav sasnieguši 16 gadus, vai neatkarīgi no vecuma, ja viņi līdz 16 gadu sasniegšanai kļuvuši par invalīdiem.

Atsevišķos gadījumos mirušā personālā pensionāra bērniem pensijā sakarā ar apgādnieka zaudējumu var tikt piešķirta arī pēc 16 gadu sasniegšanas.

Nosakot pilsoņus Martinovas personālo pensiju, tiks ņemti vērā visi paredzētie atvieglojumi.»

REDAKCIJAS PIEBILDE.

Mūsu pasta somā pastāvīgi ir kāda vēstule ar jautājumiem par pensijas piešķiršanu. Lūk, vēl nav publicēta atbilde biedrenei Martinovai, kad jau padomu gaida M. Fedotova, Lēnina kolhoza biedrs: «Lūdzu paskaidrot, kādi atvieglojumi pienākas pirmās grupas darba invalīdam». Ne tik sen redakcijā griezās K. Marksa kolhoza biedre ar lūgumu palīdzēt nokārtot pensijas piešķiršanas lietu.

— Vai jūs jau esat bijuši sociālās nodrošināšanas nodaļā? Vai tur jums radušies kādi sarežģījumi? — centāties izdibināt, kas isti sievieti pamudinājis griezties redakcijā. Nē, pie sociālās nodrošināšanas darbiniekiem viņa vēl nav griezusies. Un vispār, vai redakcijas laudis nevarētu sameklēt viņai visus nepieciešamos dokumentus pensijas piešķiršanai.

Mēs esam priecīgi par jūsu vēstulēm un jūsu uzticēšanos, tomēr ir lietas (un pensijas piešķiršanas kārtība, sarežģījumi tajā, konsultācijas ir tieši pieskaitāmas tādām), kuras neviens žurnālists nav kompetents risināt. Ar katru jūsu jautājumu mēs vienlaigā griežamies minētajā nodaļā, tādējādi tikai novilcinās laiks. Daudz lietderīgāk ar visiem jautājumiem par pensijām uzreiz griezties rajona sociālās nodrošināšanas nodaļā. Tā atrodas rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas ēkā. Un vēl — tikai sarunā ar šīs nodaļas darbiniekiem var noskaidroties dažādi papildastākļi, kas tā vai citādi ietekmē pensijas kārtotās lietu.

Atturība — dzīves norma!

Grūtās dienas stiprā malka kārotājiem

Rajona patērētāju biedrības maizes kombināts pirmā ceturkšņa ražošanas uzdevumus izpildīja par 103,8 procentiem. Palielinājās klona un paaugstinātās kvalitātes maizes ražošana. Kombināta strādnieki atsaucīgi uzņēma arī jaunās plānošanas un ekonomiskās stimulēšanas sistēmu, pareizi izprotot, ka darba alga atkarīga no katra kolektīva locekļa konkrēta darba, no produkta kvalitātes.

Un tomēr... Aprīļa beigās Aglonas maizes ceptuvē maizes izcepums samazinājās, arī kvalitāte pasliktinājās. Kur meklējami iemesli? Izrādās, ka daži maizes ceptuves darbinieki, ignorējot

kolektīva prasības, sāka «iztirgot» savu dvēseli «zālajam pūķim». Lūk, viņi! Miklas sagatavotājs Jānis Malcāns, miklas miclātāja Jelizaveta Stružkova, formētāja Jekaterina Gončarova un kurinātājs Vladislavs Plonis.

Cīnoties ar «zālo pūķi». J. Malcāns neieradās darbā četras maļņas. Grādīgās dzīras cīnītājiem drīz pienāca grūtā diena, jo izbraukuma sēdē bija jāsniedz atskaitē komisijai cīņai pret alkoholsmu un zūpību.

Jānis Malcāns pelnīti saņēma «prēmiju» 50 rubļu apmērā un pēc kolektīva ieteikuma tika atbrīvots no darba. J. Gončarova saņēma nedaudz mazāku «prēmi-

ju». J. Stružkova un V. Plonis pazaudēja trešdaļu darba algas. Vistēm būs jāšķirās no mēneša progresīvās piemaksas un arī no trīspadsmitās algas par gada rezultātiem.

Pēc bargās sarunas jāizdara nopietni secinājumi maizes kombināta direktoram Jānim Zvaigzņem un ceptuves vadītājam Jānim Tarvidam. Protams, arī rajona patērētāju biedrības kadru darbiniekiem. Kā redzams, runāšana un «grēku» piedošana, cerot, ka darba disciplīnas pārkāpēji paši izdarīs pareizus secinājumus, ne vienmēr palīdz. Jāpieņemto arī stingrāki līdzekļi, jāpānāk, lai tieši kolektīvs dotu pareizu vērtējumu viena vai otra biedra pārkāpumiem.

Tātad — darbs jāpārkarēto nekavējoties! Vairāk konkrētības audzināšanas darbā, stingrākas prasības katram pret sevi par tiešo pienākumu izpildi.

K. NEICĢALIS, rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs

Dāvana vientuļai sievietei

Lasītājiem nav sveša kinokomēdija, kurai ir šāds nosaukums. Tajā, kā zināms, stāstīts par to, kā vientuļai sievietei ne no šā, ne no tā pēkšņi uzdāvina elegantu automašīnu «Volga». To, kas notika pēc tam, varam uzzināt, tā teikt, iedziļinoties kinofilmā atveidotajos notikumos.

Kā rīkoties mums, lai uzzinātu, kāds tad būs šī vēl neizstāstītā, taču jau reāli notikušā atgadījuma fināls? Dzīvē tas notika tā.

Līvānu stikla fabrikas krāvēja Vladislava Moļa prātu vairākas dienas nodarbināja kāds ļoti mokošs un grūts jautājums: «Ko lai dāvina paziņai dzimšanas dienā? «Volgu»? Nē, ar to nepārsteigsi, tas jau pat kino ir rādīts. Un arī padarģi. Vairbūt uzdāvināt ceļzīmē uz Sočiem vai Mineralniji Vodi? Bet viņa, šķiet, par savu veselības stāvokli līdz šim nav sūdzējusies. Un arī arod-biedrība šajā ziņā nav diez cik devīga. Pie tam vēl vasaras laikā. Nedos šādu ceļzīmē man pašam, kur nu vēl paziņai.»

Un šai brīdī V. Moļam-lešāvās prātā vērtīga doma — aša un taisna kā celtna strāle: vislabākā dāvana pazīstamai sievietei dzim-

šanas dienā taču gul' tepat līdzās un būtībā neko nemaksā. Protams, cenas norāde uz šī izstrādājuma gan atrodama. Taču glītā manta var kļūt par bezmaksas priekšmetu, ja to nevis pērk, bet gan paklusām panem no stikla fabrikas ceha... Nu, vai tad tā ir zādzība? (Tā pie sevis prātoja beznaudīgais kavalleris krāvēis Moļs.) Pieņemsim, ka es šo stikla

viņš droši devās caurlaižu telpas virzienā. Un tad notika neparedzētais: ceļu aizšķērsoja kontrole, un «ģeniālās plāns» cieta izgāšanās aculiecinieku — ārpusresoru apsardzes nodaļas darbinieku — klātbūtnē. Viņi konfiscēja aizturētajam visu nozagto, sastādīja protokolu un mudināja V. Moļu to parakstīt. Krāvējs nedaudz apdomājās, bet pēc tam,

PRETSPARU BEZSTRĀDES IENĀKUMIEM!

izstrādājumu it kā aizņemšos no valsts. Dāvāna saņemēja uz ārzemēm braukt netaisās, tātad arī nozagtā manta netiks izvesta aiz robežām. Vārdu sakot, zagtais it kā pāriet nenozagtā kategorijā — tātad arī atbildību, nest nevajadzēs.

V. Moļs strādāja stikla fabrikā, tāpēc varēja brīvi iekļūt jebkurā no tās chehiem. Un viņš izstrādāja plānu, kurš bija ģeniāls savā vienkāršībā. Šī gada 24. aprīlī aptuveni pulksten 14.00 V. Moļs iegāja apstrādes cehā un piesavinājās sešas skaistas krūzītes no komplekta «Pilādzis». Saudzīgi ievīstījās tās spectērpā,

apsvēris visus iepriekš minētos domu gājienus un savas rīcības pamatojumus, ar vieglu sirdi parakstīja protokolu. Zēl tikai, ka pārējie neprata tik filozofiski iedziļināties lietās būtībā un uzlika V. Moļam naudas sodu — apalu 50 rubļu apmērā...

Te varētu pielikt punktu, taču īsumā jāpakāveļas arī pie tās sievietes gaišā tēla, kurai kā dāvānu V. Moļs vēlējās pasniegt sešas stikla krūzītes no komplekta «Pilādzis». Savā paskaidrojumā V. Moļs pieminēja šo savu naziņu, norādot, ka dāvāna bijusi domāta «kādai pazīstamai sievietei». Tātad secinām, ka V.

Moļu apsēdis sātanš slēviētes izskatā.

Bet to, kāds sātanš pamudināji uz tādu pašu rīcību stikla fabrikas galveno inženieri A. Bļčkovu, šī paša uzņēmuma ceha priekšnieka vietnieci J. Ivanovu un šoferi G. Kondratjevu, — to nezina neviens 1987. gada 23. aprīlī — tātad tikai dienu pirms tam, kad savu plānu mēģināja īstenot V. Moļs — minētā trijotne sāka realizēt iecerēto. Drīz vien atklājās, ka G. Kondratjeva automašīnā atrodas kaste ar dokumentāli nenofarmētiem, tātad zagtiem izstrādājumiem. V. Bļčkova atzinās, ka devis J. Ivanovai mutisku rīkojumu izvest no fabrikas 54 stikla glāzes, kuru kopējā vērtība ir 73 rubļi un 30 kapeikas.

Mēs nezīnām, kā gaišais tēls tai brīdī vidēja galvenā inženiera acu priekšā. Varam tikai teikt, ka viņam gandrīz vai iznāca sastāties ar tieslietu divieti Te mīdu. Taču, kā mēdz teikt, labs ir viss, kas labi beidzas. Tomēr kā ūtams, pie istas disciplināras atbildības visus trīs sauks ne tik drīz...

J. BOGDANOVŠ,

rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas ārpusresoru apsardzes nodaļas vecākais inspektors

ATGIEZOTIES PIE PUBLICĒTA

Līvānu māja: vai kvalitāte uzlabosies?

Latvijas PSR Valsts plāna komiteja izskatījusi laikraksta «Lēnina Karogš» redakcijas vēstuli, kā arī visus laikraksta publicētos rakstus, kuros risinātas Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta problēmas.

Jautājumi par Līvānu EMBK ražoto māju kvalitātes uzlabošanu patiešām ir svarīgi, un to risināšanai Valsts plāna komiteja un republikas valdība veļta īpašu uzmanību. Attiecīgajām organizācijām tika nosūtīti oficiāli lūgumi izstrādāt un piegādāt jaunus līmsvekus, kuri nebūtu toksiski, un iedalīt šim kombinātam iekārtu lielformāta koka skaidu plāksņu ražošanai. Gan līmsvekus, gan minēto iekārtu Līvānu EMBK saņems 1988. — 1989. gadā.

H. NAGLA,

Latvijas PSR Valsts plāna komitejas priekšsēdētāja vietnieks

PREIĻU parks: kādu to mīlam...

Vasara nesteidzas. Un tomēr sirmajā Preiļu parkā jau zied puresnes un vizbulītes, pēkšķina mežapiļes, rotālās bērni un atpušas pieaugušie.

Parka īstenie saimnieki — preiļieši — katru pavasari it kā no jauna ieskatās savas atpūtas vietas priekos un bēdās. Arī šo pavasar parkā rīkoja talku dienas. Tiesa, runa bija tikai par minimāliem teritorijas sakopšanas darbiem, jo parka rekonstrukcija atkal ir atlikta.

Daudzas iestādes un uzņēmumi strādāja kā nākas. Starppolhozu celtniecības organizācija salaboja tiltiņu, ieviesta kārtība teritorijās, kas iedalītas 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldei, elektrotīklu rajonam. «Lauktechnikas» rajona apvienība, Valsts bankas nodaļa, dzīvokļu saimniecības pārvalde, Preiļu trikotāžas fabrikai, Preiļu stera rūpnīcai. Par pēdējo gan jāpiebilst, ka tilts pie Preiļu 2. vidusskolas joprojām nav salabots.

Tomēr dažas pilsētas iestādes un uzņēmumi uz talku vai ar pātaigu rokā dzenami. 13 maijā joprojām haoss un nekārtība bija vērojama pie estrādes.

Atrunāties ar nevaļu un nelabvēlīgajiem laika apstākļiem (kā arī ar darba roku trūkumu) nevajadzētu estrādes īstenajiem saimniekiem — rajona kultūras nodaļai. Parka aprūpei ir atbilstoši štati. Tātad — jābūt arī kārtībai.

Visiem kramt, ka ielīgst pils rekonstrukcija. Acīmredzot, celtniecības jaudu trūkuma dēļ. Bet pils apkārtnes sakopšanas darbi ietilguši vienaldzības «jaudu» pārpilnības dēļ. Ja remontu un celtniecības pārvalde nespēj aizvēst celtniecības atkritumus, lai lūdz kādu talkā. Varbūt pilsētas komjaunieši spēj palīdzēt? Varbūt Preiļu pilsētas padomes deputātiem ir kāda ideja?

Savu teritoriju pienācīgi nesakārtoja agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» linu fabrikas kolektīvs. Attēlā redzamais tiltiņš ir šī kolektīva neizdarības apliecinājums. No parka nav izvestas zaru kaučzes, vēja izgāztie koki. Antisanitārija un nekārtība valda pie parka esošajām dzīvojamajām mājām (īpaši pie mājas Raina bulvārī 31). Kāpēc dzīvokļu saimniecības pārvalde neprasa no īrniekiem, lai viņi ievērotu elementārāko kārtību?

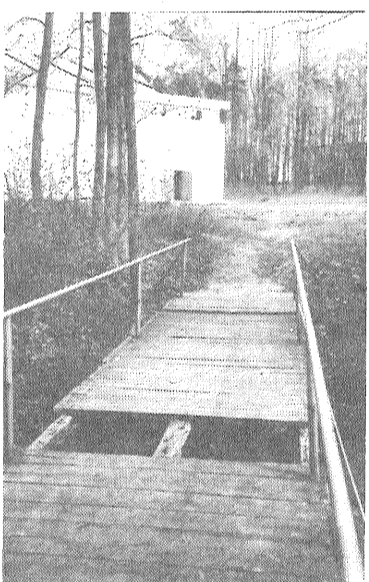
Kanālu starp «Lauktechnikas» rajona apvienību un pili kāds ar

vieglu sirdi licis aizbērt. Šādā veidā izdotos daļēji noslēpt tās dražu un atkritumu kaučzes, kas uzkrātas malū malās. Turpmāk būtu «lieliska» iespēja sagāzīt kanālā atkritumus no sagruvušajiem šķūniņiem...

KAD PREIĻU PARKĀ BŪS KĀRTĪBA? Uz šo jautājumu gaidām kompetentu amatpersonu atbildes. Tās gaida arī simtiem preiļiešu, kuri uz seno parku dodas nevis skatīt nekārtību, bet gan priecāties par dabas krāšņumu un atpūties.

A. ILJINA
J. SILICKA foto

un kāds mums nepatīk

19. maijs, 9.00 — «Panorāma» 9.45 — Celi, Mašinas, Cilvēki, 9.50 — Instrumentāla miniatūra, 10.00 — TV skolēniem. Mūsu valoda. Mācieties runāt angļu, 11.00 — Mākslas filmas «Timurs un viņa komanda» 1. sērija, 12.05 un 18.00 — Zinas, 18.15 — Stiprie, drošie, veiklie. Fināls, 18.55 — Koncerts bērniem, 19.30 — No cikla «Argumenti». Kristiānisms vēstures spoguļi, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Lietuvas televīzijas uzvedums «Diktāts bez klūdām», 23.00 — Zinas.

20. maijs, 9.00 — «Panorāma», 9.45 — Populārzinātniska filma, 10.00 — TV skolēniem. Krievu valoda, 10.30 — No cikla «Argumenti». Kristiānisms vēstures spoguļi, 11.00 — Kamermūzikas koncerts, 12.00 — Mākslas filmas «Timurs un viņa komanda» 2. sērija, 13.05 un 18.00 — Zinas, 18.15 — Dokumentālā filma, 18.35 — Lietuvas PSR Nopelniem bagātajam skaņmāksliniekam Beļlīstam M. Senderovam veltīts raidījums, 19.05 — Metalurģija: plānošana, uzskate, tehniskais progress, 19.35 — Dzied L. Mkrčjans, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filmas «Papildvieliens pienāk uz otrā sliekšņa» 1. sērija, 22.45 — Zinas.

TV Viļņa

21. maijs, 9.00 — «Panorāma», 9.45 — Estrādes melodijas, 10.45 — Dokumentālā filma, 11.05 un 17.55 — Zinas, 18.10 — Lietuvas PSR Nopelniem bagātajai skolotājai, Valsts konservatorijas profesorei V. Dvarjonenei veltīts raidījums, 18.50 — Vokālās mūzikas koncerts, 19.20 — Mākslinieka A. Stasjulaiča daļrāde, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filmas «Papildvieliens pienāk uz otrā sliekšņa» 2. sērija, 22.45 — Zinas.

22. maijs, 9.00 — «Panorāma», 9.45 — Koncertfilma, 10.25 — Bāliģo tautu saimē Dokumentālo filmu programma, 11.10 un 18.00 — Zinas, 18.15 — Dokumentālā filma «Kampūcīļa» atzīmēšanas celš, 18.30 — TV skolēniem, Informātika un skatīšanas tehnika, 19.00 — Televīzijas forums, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filmas «Cilpa» 1. sērija, 22.45 — Zinas.

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzinaš par sludinājumiem — 22305.

VIETĒJO
RADIORAIDIJUMU
PROGRAMMA
21. maijā plkst. 12.40
Vēstis no rajona.
Sācies ganību periods.
Pie mikrofoņa rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenā zoodzinātnieka H. Velksāne.
No cikla «Gimene. Pusaudzis. Likums». Pie mikrofoņa nepilngadīgo lietu inspekcijas vecākā iecirkņa inspektore E. Akslonova.

Sludinājumi

MALNAVAS SOVHOZTEHNIKUMS
uzņem audzēkņus ar astoņgadīgu izglītību agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātēs. Mācību valoda — krievu valoda.
Mācību ilgums: agronomijas specialitātē — 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē — 3 gadi 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē — 2 gadi 10 mēneši.
Vidusskolu beigūšos uzņem tikai otro kursu papildināšanai.
Tehnikumu beigūšie iegūst: agronoma, tehnika elektriķa, tehnika mehānika vai grāmatveža kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.
Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rub. stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 25 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, kā arī no saimniecībām komandētie — par 15 procentiem lielāku stipendiju.
Tehnikumā ir kopmītne un kopgalds.
Agronomijas, elektrifikācijas un mehanizācijas nodaļās iestāju eksāmeni nav jāliek. Grāmatvedības nodaļā no iestāju eksāme-

ciskās apvienības galvenā zoodzinātnieka H. Velksāne.
No cikla «Gimene. Pusaudzis. Likums». Pie mikrofoņa nepilngadīgo lietu inspekcijas vecākā iecirkņa inspektore E. Akslonova.
Redaktora v. P. PIZELIS

niem atbrīvoti audzēkņi, kuri mācījušies uz «4» un «5», pārējiem jāliek iestāju eksāmeni dzimtajā valodā (diktāts) un matemātikā (vārdos).
Iestāju eksāmeni notiek no 29. jūnija līdz 10. jūlijam un no 1. līdz 20. augustam.
Iestājoties tehnikumā jāiesniedz šādi dokumenti: tehnikuma direktoram adresēts iesniegums (iesnieguma veidlapu saņem tehnikumā), dokuments par astoņgadīgās skolas vai vidusskolas izglītību (oriģināls), izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa), četras fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas (reflektantiem, kuriem ir praktiskā darba stāžs), norīkojums (ja uz tehnikumu mācīties komandē kolhozs, padomju saimniecība vai kāda cita iestāde, organizācija, uzņēmums).
Iestājoties jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karakausības apliecība (ja persona pakļauta karadienestam), karadienestā iesaucamā vecuma personas uzrāda izziņu no dzīves vietas.
Dokumentus pienem no 1. jūnija līdz 1. augustam, vidusskolu beigūšajiem — līdz 15. augustam.
Mācību sākums 1. septembrī.
Satiksme: ar autobusiem līdz Kārsavai, ar vilcieni līdz Malnavas vai Kārsavas stacijai. Ir pilsētas autobuss Kārsava — Malnava.
Tehnikuma adrese: 228051, Ludzas raj., p. n. Vitoli, Malnavas sovhoztehnikums, izziņas pa telefoniem 31274 vai 22106.

PREIĻU RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTS
pieņem iedzīvotāju pasūtījumus šādos pakalpojumu veidos:
Aparāto krāšņu apvalku izgatavošana un citi skārdnieka darbi. (Pasūtījumus aparāto krāšņu apvalku izgatavošanai pieņem arī no organizācijām.)
Pasūtījumus pieņem Preiļos, Padomju Armijas ielā 41, telefons uzziņām 21298.
Malkas zāģēšana (Preiļu un Livānu pilsētās).
Pasūtījumus pieņem Preiļos, Padomju Armijas ielā 41, telefons uzziņām 21298; Livānos — Rīgas ielā 84, telefons uzziņām 43816.
PREIĻU SCO
pastāvīgam darbam staidzami vajadzīgi:
noliktavas vadītājs, autogreiderists.
Pēc izziņām griežtijs Preiļu SCO kadru daļā. Telefoni — 21766, 22530.

Uzmanību!
Aglonas padomju saimniecība šī gada 22. maijā un 7. jūnijā Preiļu kolhozu tirgū pārdos diennakti vecus pīlenus. Izpārdošanas sākums plkst. 8.00.

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTA TRIKOTĀZAS CEHS
organizē trikotāžas izstrādājumu jauno modeļu izstādi Livānu trikotāžas un ausānas salonā no 20. līdz 22. maijam.
Darba laiks: no plkst. 9.00 līdz 18.00.
Adrese: Livānos, Rīgas ielā 84. Telefons uzziņām 43816.
Izstādes laikā notiks arī pasūtījumu pieņemšana.

Riebiņu ciema Tautas deputātu padome rīko šī gada 31. maijā MIRUSO ATCERES DIENU
Skangelu kapos — plkst. 10.00, Lukašišku kapos — plkst. 11.00, Zabegu kapos — plkst. 12.00, Saunas kapos — plkst. 13.00, Sunipu kapos — plkst. 15.00, Medvednieku kapos — plkst. 16.00, Vinkovas kapos — plkst. 17.00, Ondzulu kapos — plkst. 18.00, Sprindžu kapos — plkst. 19.30, Petrovsku kapos — plkst. 20.30, Kororiešu kapos — plkst. 21.30, Baibu kapos — plkst. 22.30, Riebiņu kapos — plkst. 23.30.

Saņem, labā zemes māte, Vienu sirmu māmuļiti, Apsēd viņu silti, silti Savām smilšu villainēm.
(T. dz.)
Izsakām līdzjūtību Ievai Sevčenko šakarā ar MARIJAS MATIVĀNES nāvi.
Sovhoza «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja

PARDOD govi Aizkalnē. Zvanīt: 54629.
Kā zvaigznes dzimst laudis un pasūd, Bij cilvēks — un viņa vairs nav. (A. Balodis)
Izsakām dziļu līdzjūtību Genovefai Kurmei, DELU smiltajā izvadot.
K. Marksa kolhoza valde un sabiedriskās organizācijas

Tir. 13 858 eks. (latv. val. 9 912 eks., krievu val. 3 946 eks.).
1. nos. iespiedoksnē. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 730.